

Ένας παππούς, που τελικά δεν ήταν παππούς. Που δολοφονήθηκε μεν, αλλά όχι από κομμουνιστές εγκληματίες, μα από το ερωτικό πάθος, αντιζήλου τινός και μια πολύ – πολύ ατυχής δήλωση της ευρωβουλευτού Εύας - Ευδοξίας, που σε πολιτικά σχήματα με ισχυρές αρχές θα ήταν αρκετή για να τελειώσει καριέρες, ή ως έλασσαν την υποχρέωση ειλικρινούς συννώ μης.

Όχι τόσο διότι ήταν ένας επικίνδυνα λανθασμένος χειρισμός, μα επειδή μια επιπολαιότητα τέτοιου μεγέθους, δείχνει ότι ο λαϊκισμός, η αδυναμία ενός σοβαρού, κόσμιου πολιτικού λόγου και η πρακτική «λέμε ότι νάναι φτάνει να μην μας ξεχνά ο πιθανός ψηφοφόρος» υπερσχύουν των όποιων άλλων προσόντων ή χαρισμάτων ενδέχεται να έχει ο/η πολιτικός.

Προσωπικά, δεν με ενόχλησε τόσο πολύ το περιεχόμενο της δήλωσης της δεσποινίδος που κοσμεί με την παρουσία της τα έδρανα της Ευρωβουλής. Έχουμε ακούσει ή διαβάσει χειρότερα. Το ύφος με πείραξε. Αυτή η αναδυόμενη μαγκιά, ο ενικός, η δήθεν πεζοδρομιακή στάση, την οποία η εκλεγείσα με δεκάδες χιλιάδες ψήφων ευρωβουλευτής περνά ως μοντέλο συμπεριφοράς σε νεότερες κοπέλες.

Και τα κορίτσια, όσα κορίτσια τέλος πάντων την έχουν ως πρότυπο θα συμπεριφερθούν παρόμοια. Έτσι είναι ικανά, να σου πούν: *«Τι κοιτάς ρε μαλάκα!»*. Αν λοιπόν τότε εσύ απαντήσεις

«Σε μένα

απευθύνεσαι μωρή παλόντζα;»

(υπάρχουν και οι λέξεις «κάρυα» – όχι με την Καρυωτάκιο ερμηνεία -, «κασόμπρα», «κιούπι», «χαμούρα», «δεύτερη», «πεταμένη» και πολλές άλλες, πολύ χειρότερες) θα σε

χαρακτηρίσουν σεξιστή, φαλλοκράτη, αρσενικό γουρούνι, για να ξανα-καταλήξουν φυσικά στο προσφιές και πάντα βολικό «μαλάκα».

Κι' έτσι το πρόβλημα θα παραμένει. Τα κορίτσια θα ανεμίζουν τις σημαίες μιας ανεύθυνης, πολύ χαμηλού επιπέδου δήθεν ισότητας, τα αγόρια θα τις στολίζουν και ο διαχωρισμός των φύλων δεν θα συμμαζεύεται. Όπως δεν θεραπεύεται η περίεργη και όψιμη τάση επαναφοράς του μετεμφυλιακού κλίματος, με δηλώσεις τέτοιου ή παρόμοιου περιεχομένου.

Για να συνεισφέρει ο ταπεινός τούτος ιστότοπος, σε μια απόπειρα, ακριβούς, ψύχραιμης, θεώρησης των πραγμάτων, να υπενθυμίσει μια ήδη αναρτηθείσα από τον Απρίλιο του '13, αληθινή ιστορία, που συνέβη μέσα στις φλόγες και το αίμα του Εμφυλίου. Μια ιστορία για το πως η ανθρωπιά και ο έρωτας κάλυψαν τα πολιτικά πάθη, στο ίδιο μάλιστα γεωγραφικό σημείο όπου αναφέρθηκε η ευρωβουλευτής. Ιδού: [Για το Γιώργο, τη Σοφία, την Κωνσταντία & τον Εμφύλιο](#)

Ας κλείσουμε με την ευχή η ευειδής πολιτικός να αντιληφθεί το ατόπημα και να αιτηθεί συγνώμας από τους ψηφοφόρους της, κυρίως από αυτούς, ώστε να μην καταταγεί στην κατηγορία των γραφικών, όπου έχει αναγράψει με χρυσά γράμματα το επώνυμό του, ο επίσης συντοπίτης της δημοφιλέστατος πολιτικός, Πανίκας Ζορό. Αν υποτεθεί βέβαια, ότι οι τελευταίοι, οι ψηφοφόροι δηλαδή, ενοχλήθηκαν από το περιεχόμενο και το ύφος της δήλωσης της ευρωβουλευτού.

